

politi og anklagemyndigheden, som også er omtalt i betænkningens afsnit X, kap. 7.2.

Stk. 5 giver politiet adgang til at lade retten træffe afgørelse, om en mistænkt skal anholdes. Hvis en sigtet, der er lovligt indkaldt til et retsmøde med oplysning om, at udeblivelse kan medføre anholdelse, udebliver uden oplyst lovligt forfald, kan retten beslutte, at han skal anholdes, jf. § 352. Hvis et vidne udebliver under tilsvarende omstændigheder, kan retten ligeledes træffe beslutning om anholdelse, jf. § 150, stk. 1, nr. 2.

Løsladelse

Til § 356

Bestemmelsen er enslydende med den nuværende bestemmelse i retsplejelovens kapitel 5, § 16, stk. 1, og svarer til danske retsplejelov § 760, stk. 1.

Fremstilling i retten

Til § 357

Stk. 1 svarer med redaktionelle ændringer til retsplejelovens kapitel 5, § 16, stk. 2, og den danske retsplejelov § 760, stk. 2.

Bestemmelsen i *stk. 2, 1. led*, der er ny, tager sigte på den situation, hvor sigtede ikke kan fremstilles for den stedlige kredsret inden for 24 timer, jf. stk. 1, fordi der enten ikke er nogen dommer, eller fordi pågældende har forfald. I sådanne tilfælde skal den sigtede inden for de 24 timer fremstilles for en anden kredsret under anvendelse af fjernkommunikation med billede (videokonference). Med dommeren menes både den faste kredsdommer, den midlertidigt beskikkede dommer og den beskikkede hjælpedommer, jf. den foreslåede § 20. Fremstilling under anvendelse af videokonference kan således kun ske, hvis ikke der er mulighed for, at sigtede kan fremstilles fysisk for en dommer, der skal tage stilling til spørgsmålet om tilbageholdelse.

Bestemmelsen er primært indsat som en konsekvens af kravet om, at kredsdommere fremover skal have en særlig kredsdommeruddannelse, jf. § 12, stk. 2. På grund af uddannelseskrauet kan det frygtes, at navnlig kredsdommerstillingerne i de mindre byer i visse perioder vil være ubesatte. Er dette tilfældet, og er der hverken mulighed for fremstilling for en midlertidigt beskikket kredsdommer eller en hjælpedommer, må sigtede nødvendigvis kunne fremstilles for en dommer på anden vis. Bestemmelsen giver således hjemmel til, at sigtede kan fremstilles for en kredsdommer, der er placeret i en anden by under anvendelse

af fjernkommunikation med billede (videokonference). Idet bestemmelsen bl.a. tager sigte på mere varigt fravær, forudsættes det, at domstolene i sådanne situationer vil være beredt på at håndtere fremstillinger via videokonference.

Bestemmelsen i *stk. 2, 2. led*, der ligeledes er ny, tager sigte på den situation, hvor sigtede ikke fysisk kan fremstilles for en dommer inden for 24 timer, fordi sigtede er pågrebet uden for det sted, hvor retten har sit sæde, og ikke kan bringes til stede inden fristens udløb. I denne situation skal sigtede ligeledes – hvis det er muligt – fremstilles under anvendelsen af fjernkommunikation. Da hindringen i dette tilfælde ikke skyldes den lokale kredsdommers (eller midlertidige kredsdommers/hjælpedommers) fravær, men derimod sigtedes »fravær«, skal fremstillingen så vidt muligt ske for den kredsret, hvortil sigtede skulle være bragt. Er dette ikke muligt, kan fremstillingen ske via fjernkommunikation for en anden kredsret. Er sigtede eksempelvis pågrebet i en bygd, hvor der er fjernkommunikationsudstyr, og kan den pågældende ikke bringes til den by i retskredsen, hvor kredsretten har sit sæde, skal den pågældende fremstilles for den pågældende kredsret under anvendelse af fjernkommunikationsudstyret. Er dette imidlertid ikke muligt – eksempelvis fordi den pågældende kredsret ikke har fjernkommunikationsudstyr – kan sigtede fremstilles for en anden kredsret, der har sådant udstyr til rådighed.

Hverken bestemmelsen i stk. 2, 1. led eller 2., led giver, i modsætning til stk. 3, hjemmel til at fremstillingen kan ske efter de 24 timer.

Bestemmelsen i stk. 2, 2. led, er begrundet i de samme forhold som bestemmelsen i stk. 3, jf. herom straks nedenfor, men har – som den er formuleret – forrang for stk. 3, idet sigtede så vidt muligt skal fremstilles inden for 24 timer.

Stk. 3 svarer med redaktionelle ændringer til retsplejelovens kapitel 5, § 16, stk. 3. Bestemmelsen er begrundet i de særlige geografiske og vejrmæssige forhold i Grønland og har ingen parallel i den danske retsplejelov. Grundlovens § 71, stk. 3, bestemmer, at »enhver, der anholdes, skal inden 24 timer stilles for en dommer«. Det fremgår dog også af bestemmelsen, at dette krav for Grønlands vedkommende kan fraviges ved lov, »for så vidt dette efter de stedlige forhold må anses for påkrævet«. Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 5, stk. 1, litra c, kan en person anholdes med det formål at blive stillet for retten, når der er begrundet mistanke om, at vedkommende har begået en forbrydelse. Efter bestemmelsens stk. 3 skal den anholdte »ufortøvet« stilles for en dommer eller anden øvrighedsperson, der ved lov er